

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"ט 95-10-22

לפני כבוד השופט ליאור גלברד
המבקש:

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

המשיב:
ע"י ב"כ עו"ד אבי סלמן

פסק דין

1. לפניי בקשת רשות להתגונן מפני ביצוע שני שטרות (האחד בסכום 105,000 ₪ והשני בסכום 110,000 ₪). המבקש שהוא הנפרע חתם על השיקים כערב ובחקירתו העיד שהסב אותם למשיב (עמ' 1 ש' 23-24). בתצהיר לאקוני שמכיל שורות בודדות טען המבקש כי מספר שותפים תכננו להיכנס לעסקה עם חברת סמארט שעוסקת בתחום המחשוב והתוכנה לביצוע מיזם אינטרנט ולשם כך הוכנו שיקים של מר יהודה דויטיאשווילי שהיה שותף במיזם כאשר השיק נרשם על שמו של המבקש שחתם עליו כערב. אלא ש"העסקה עם חברת סמרט נפלה וממילא השיק לא היה אמור להיגבות. על השיקים לא קיבלתי תמורה ולא שולמה תמורה".

2. בהתאם להלכה הפסוקה במסגרת ההתנגדות, כתנאי למתן רשות להתגונן, נדרש המבקש להציג מסכת עובדתית שלמה ומפורטת של הגנתו. בהיעדר פריסת תשתית עובדתית מלאה תידחה ההתנגדות. כך נפסק: "המערערת לא נתנה כל פירוט הנוגע להגנתה בדבר כישלון התמורה, שהיא הטענה האחת והיחידה שנותרה לה לכך כי זכות הקניין בשיקים פגומה. ומטעם זה, **שלא פירטה את מסכת העובדות השלמה והמפורטת הנוגעת לכישלון התמורה**, דין הערעור להידחות [ההדגשה שלי – ל' ג'"] (ע"א 217/87 מרכז פרץ לרשתות בע"מ נ' בנק צפון אמריקה בע"מ, פ"ד מג (4) 613 (1989); ראו גם ע"א 385/59 החברה הא"י לתעשיות כותנה בע"מ נ' רחמני, פ"ד יד 49 (1960)).

3. מקובלת עליי טענת המשיב בסיכומיו שדין ההתנגדות להידחות בהיעדר פירוט. בצדק מציין המשיב כי אין בתצהיר התייחסות כלשהי לפרטי העסקה שעל בסיסם ניתנו השיקים ולאירועים הקשורים לביטול העסקה הנטען. כך, אין פירוט כלשהו לגבי הצדדים לעסקה (למשל, מיהי חברת סמרט? מה הקשר שלה למשיב? מיהם השותפים?); כך, אין פרטים כלשהם לגבי תוכן העסקה; כך, אין פירוט לגבי הסיבה שבעטיה העסקה לא יצאה אל הפועל לפי הנטען; כך, אין פירוט כלשהו לגבי התמורה שלפי הנטען לא ניתנה, מה הייתה התמורה? ובגין מה היא הייתה אמורה להיות משולמת? כך, אין פירוט לגבי מועד ביטול העסקה וכיוצא באלה. הטענות בתצהיר הן טענות כלליות, סתמיות ובלתי מפורטות. לא זו בלבד שאין בתצהיר פירוט של מלוא המסכת העובדתית השלמה, כנדרש לפי ההלכה הפסוקה; אין בתצהיר ההתנגדות אפילו ראשית פירוט של המסכת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"ט 5-10-22

העובדתית הרלוונטית. בנסיבות אלה, בהתאם להלכה הפסוקה, דין ההתנגדות להידחות וכך אני מורה.

וידגש: אין טענה בפיה המבקש שהוא אינו מכיר את פרטי העסקה הנטענת. בחקירתו הוא העיד שהיה שותף לעסקה והוסיף "אני הייתי אחראי על העסקה" (עמ' 2 לפרוטוקול ש' 5-6). עוד העיד המבקש שהוא היה מנהל העסקים של מר דויטיאשווילי (עמ' 2 ש' 8-10) שהיה כאמור המושך של השטרות.

אציין כי טענת הכפייה שעלתה לראשונה בחקירה הנגדית של המבקש גם היא אינה יכולה לשנות מהמסקנה שדין ההתנגדות להידחות. ראשית, מדובר בטענה שאין לה זכר בתצהיר ההתנגדות ולכן היא מהווה הרחבת חזית ודי בכך כדי לדחותה. שנית, גם טענה זו שכאמור עלתה לראשונה בחקירה הנגדית נטענה ללא פירוט מספק. מתי היו האיומים וההפחדות? מה בדיוק נאמר והיכן? באלו נסיבות? מדוע מר דויטיאשווילי חתם על השיקים? האם גם הוא היה מאוים? איך הדבר קשור לעסקה שלפי הנטען לא יצאה אל הפועל? ועוד.

4. ההתנגדות נדחית אפוא. המבקש יישא בהוצאות ההתנגדות בסך כולל של 5,850 ₪. ההוצאות ישולמו בתוך 30 ימים מהיום שאחרת יישאו הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

ליאור גלברד, שופט

